

приеме това спасение, и самъ станѣлъ причинѣ да ся отхвърли; нѣ по-нататѣкъ и той ще ся обърне; а Язычници-ти го приѣхх, нѣ не треба да ся прѣвѣзнасятъ съ полученѣ-тѣ си тѣзи милость. Въ вторѣ-тѣ часть нѣкъ ся съдържатъ нравственны правила и привѣтствія до разны лица.

Първо-то Послание до Коринтяны-ты написалъ пакъ Ап. Павелъ, кога-то былъ въ Ефесъ. Слѣдъ като бѣше оставилъ той Коринтъ, въ черковѣ-тѣ му ся появили три враждебны една на другѣ партіи. Една-та отъ тѣхъ ся наричала Кифова, друга-та — Аполлосова (Аполлосъ былъ Иудейиниъ изъ Александриѣ, и ся покръстилъ отъ Ап. Павла въ Ефесъ; той ся отличявалъ по голѣмо-то си краснорѣчіе, основателно-то си познаваніе Св. Писаніе, та много ревностно приказвалъ на Иудей-ты за пѣтя на Господа), а третя-та — Павлова. Първа-та си мысляла, че спасение-то зависи отъ упазваніе-то на обрядовыя законъ; втора-та, която уважавали языческѣ-тѣ мѣдрость, искала да подчини истинѣ-тѣ на вѣрѣ-тѣ подъ възврѣнія-та на разсѣдка; а третя-та злоупотреблявала свободѣ-тѣ на Евангеліе-то, като огорчавала свои-ты по-слабы братія. До тѣхъ ся присѣдинила още и четвърта, която въ прѣкалено-то си невѣжество ся наричала съ имя-то на самага І. Христа — Спасителя. Тя не признавала навѣрно авторитета никому отъ Апостолы-ты, ами искала да ся рѣководи само по собственыя си разумъ въ разбираіе-то на Христово-то учение. Между таквызи раздори черковна-та дисциплина ся изгубила; единъ отъ тамошны-ты Христианы си прѣкарвалъ живота въ явно крѣвосмѣшеніе, безъ никакво наказваніе: въ събрания-та имъ ся появили безпорядѣци; высокомѣріе-то изгонило изъмежду имъ любовь-тѣ и др. т. Ап. Павелъ ся научилъ за сичко това, дорѣ былъ въ Ефесъ, и веднага испратилъ при тѣхъ въ Коринтъ своя сътрудникъ — Тимотея, а подиръ него — и послание-то си. Въ него, кое-то живо му доказва высокѣ-тѣ мѣдрость и познаваніе на хора-та нѣжнѣ-тѣ му послушливость и въ сѣ-ще-то врѣмя — неумолимѣ строгость, той гы мѣмри за дѣто ся раздѣлили на партіи, а още — и за духовно-то имъ высокомѣріе; настоява да ся отлѣчи отъ черковѣ-тѣ онзи крѣвосмѣшникъ; прѣдпазва гы отъ тяжбы и развратъ; дава имъ разясненія за безбрачіе-то на Христианы-ты, както и за употребленіе-то на жертвенны-ты мяса; говори за безпорядѣци-ты въ черковны-ты имъ събрания, за свято-то причащеніе, за дарове-ты на Св. Духа и за любовь-тѣ — най-прѣвѣсходныя отъ сичкы-ты дарове: разяснява и доказва ясно и разборно въскръсаніе-то на плѣть-тѣ, и най-послѣ гы кани, да ся съберѣтъ и помогнѣтъ на бѣдны-ты братія въ Палестинѣ.

Второ-то Послание до Коринтяны-ты е писано пакъ отъ него по причинѣ на извѣстіе-то, кое-то получилъ отъ Тимотея, заради благоприятно-то впечатленіе, кое-то имъ направило първо-то му послание. Въ второ-то си писмо той гы съвѣтѣва, да приберѣтъ пакъ отлѣченныя крѣвосмѣшникъ, нѣ само като покаянъ вече грѣшникъ, и брани себе си и Апостолскыя си санъ ерѣщу нѣкаквы си злобны обвиняванія отъ странѣ на Иудействувавши-ты му противници.

Послание-то до Галатяны-ты си написалъ Ап. Павелъ, пакъ отъ Ефесъ, кога-то живѣлъ три години тамъ. Поводъ, за да имъ го пише, му ся подало отъ появены-ты помежду имъ Иудействувавши лѣжеучи-